

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marțea, Joia și Sâmbătă.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru streinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei archidieceșane Sibiu, strada Măcelarilor 47.
Corespondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 30.
Epistole nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Măsuri excepționale și tendențioase.

Orăștie în 3 Martie n. 1885.

Țiua de 16/26 Februarie, în care s'a împlinit centenariul executării lui Horia, a trecut fără ca să fi provocat demonstrațiuni și tumulte, după cum s'a așteptat din partea unor agitatori maghiari, cari cu ori ce preț voiesc a dovedi lumii din afară, că românii din statul ungar sunt un element de disordine și neliniște permanentă.

Înainte de a sosi țiuia de 28 Februarie preoțimea română de ambele confesiuni din acest tract a primit instrucțiuni pârinatești dela capii bisericești, prin care se invită a nu ținea pârastasul întru amintirea revoluționarilor români dela 1784. Intențiunea acestor pastorale este evidentă: capii nostri bisericești vędând paroxismul, în care a ajuns lupta de naționalitate astăzi, și marele pericol, ce poate emana din fapte neprecugetate, au aflat cu cale a atrage atențiunea preoțimei asupra aceluia pericol și a împiedeca escarea de conflicte cu potestatea publică, ai cărei agenți lucră pe căli subversive pentru a ne seduce la acte nechibsite și a ne împinge în prăpastia. Numai acesta este sensul acelor circularie și desigur că ori ce om moderat va afla această purcedere a capilor nostri bisericești din Sibiu și Lugos corectă. De aceea nu-mi pot esplica hiperzelul cu care „Gazeta Transilvaniei” se aruncă ca o feară sëlbatică asupra capului nostru bisericesc din Sibiu.

Atacul ar fi fost mai esplicabil, dacă marele organ național era atât de generos, încât să constate în același timp, că întreg clerul înalt român de ambe confesiunile au luat dispozițiuni pentru a evita conflicte cu forța majoră. Dar firește că „Gazeta Transilvaniei” ca fariseul din evangeliă, a voit să demonstreze, că clerul unit mulțămîtă lui Dumnezeu, nu este așa pęcătos ca cel ortodocs...

După aceste observări trec la obiect. În Orăștie nu s'a sêrbat pârastas pentru martirii români nici în biserica unită nici în cea greco-ort., deși se credea că se va face.

Cu toate acestea organele sigurității publice au luat unele dispozițiuni, cari sunt obiceiuite numai în preseara unei revoluțiuni. S'au consignat miliția din garnisoana de aici pe țilele de Sâmbătă și Duminecă. Bieții soldați au stat toată noaptea cu puștile în piramide și neștiind care poate fi motivul acestei măsuri excepționale unii credeau că au să fie trimiși contra unei invasiuni române neașteptate, alții credeau că este alt rêsboiu estern în per-

spectivă. Atât se știe că a avut ordine ca în timp de începerea unui rêsboiu.

În țiuia de Sâmbătă, când s'a sêrbat pomenirea morților — obiceiuită în toate Sâmbetele pârasesimilor — un sergent de poliție se plimba cu neastêmpăr pe dinaintea uși bisericei orientale așteptând parastul lui Horia — însă în zadar.

Tot lucrul pare a fi o comedie, în fond însă aceste măsuri excepționale și bătătoare la ochi au un sens mai profund. Domnii stăpânirii voiesc adevă că a ne arăta lumii ca rebeli cu ori-ce preț pentru a putea justifica asprele măsuri legislative ce s'au luat și se vor mai lua contra românilor din Transilvania. Între asemenea împregiurări critice vocea bărbaților nostri moderați are valoare îndoită. De altmintrenea poporul român este un element calm, moderat și înțelept și nu se lasă sedus de vocile sirenelor cu lumeroșilor agenți provocatori, cari caută scandalul cu lampa lui Diogene în țiuia mare.

S'au ținut aici colea câte un parastas în unele comune din cercul Orăștiei, însă fără nici un sgeomot și demonstrațiune, mai mult din zel esagerat însă esagerat în nobleță, care obligă pre oamenii cu inimă.

Atitudinea clerului nostru din Orăștie și tract — de ambe confesiunile — a dovedit că preoțimea se știe feri de inițiative neprecugetate și de provocarea de conflicte netrebuite în timpuri anormale. Aceasta nu deroagă nimic din simțul de naționalitate al preoțimei, pentru-că naționalitatea nu se manifestează numai în acte de demonstrațiuni neoportune și chiar desastroase. Românului i-a rêmăas liberă conștiința sa, de care nu s'a atins prelații nostri, și în inima sa fie-care român a țis: Fie le țărăna ușoară. Dumnezeu a auțit această rugăciune și fără a o fi cetit în țiare.

Din aceste considerațiuni desvoltarea întregului aparat de putere polițiană și militară, de aici este un act ridicul, care arată învederat, că maghiarii, un popor per eminentiam revoluționar, cum îl arată întreaga sa istorie și toate tradițiunile sale, caută înzadar după preteste pentru a stigmatiza pe români de patrioți rei și neloiali.

Începem a ne convinge că organele administrative sunt quasi agenți provocatori, și ele caută cu felinariul ocaziunile spre a ne duce în ispită.

Știm că de reminiscentele istorice cu tragic sfêrșit sunt legate multe amărăciuni. Și dacă aceste amărăciuni mai sunt pipărate și cu asupriri și terorisări neomenesți, omul să fie de peatră, totuși își ese dinrăbdare. Psihologia a staverit regule pentru asemenea stare sufletească, și afecțiunea se

consideră ca împregiurare ușurătoare la dejudecarea faptelor comise.

Puternicii țilei la noi tocmai asemenea afecțiunii voesc să le esploateze față cu noi ca motive agravătoare, și ei încă ne provoacă.

Astfelu stăm noi acuma când toate neamurile sunt îndreptate contra noastră. Așa stăm noi astăzi când țiare de rea credință și de țigjnesc în noi demnitatea de creștini ortodoci.

Tentațiuni dela streini, tentațiuni dela ai nostri, și apêrători n'avem decât pe archierei, cari prevêd cursele ce ni se întind, și ei au curagiul a pși pentru poporul lor știind bine, că vor fi insultați de acei preținși apêrători ai popului, cari în numele lui critică totul spre a putea scrie, și astfelu scriu spre a-și susține existența.

În numele nației sacrific nația pentru hrană.

Încă odată: Să avem ochii în patru, căci neomenia celor de sus și nechipsuiala — ca să ne înținem reavoința celor de jos, ne prăbușește în prăpastie.

X.

Revista politică.

În lumea mare tare miroasă a praf de pușcă. Neînțelegeri mari s'au ivit între Germania și Angliera din incidentul publicării unor depeșe confidentiale în parlamentul Angliei. Cancelarul Germaniei Bismark s'a simțit indemnat a desavua aceasta procedură a Angliei, și el o a făcut fără nici o crutare în parlament.

Vorbirea cancelarului a produs mare febrere în Europa și ei se atribue importanță politică nu tocmai de rënd. Unele țiare din Germania nu cred în eventualitatea rumperei raporturilor politice între Germania și Anglia ci după ele întreagă afacerea este la adresa puterilor din centrul Europei spre a justifica politica colonială a Germaniei.

Se poate să fie numai meșteșugită ręcăla dintre Germania și Anglia, ea însă nu este meșteșugită între cea din urmă și Franția.

Se știe că Franția poartă rêsboiu cu China. Guvernul republicei franceze a întrodus blocada, dechiarând de obiect de contrabandă cerealele. Guvernul Angliei a făcut obiecțiuni contra importului de urez. Obiecțiunea Angliei a produs indignațiune în Franția. Diarul „République française” nu fără cuvânt împută Angliei egoism nemotivat. Dacă Anglia a declarat obiecte de contrabandă pe mare cărbunii de peatră, ca material de foc, pentru ce se nu o poată face aceasta Franția față cu cerealele ca vidualii mai ales în cazul de față,

FOIȚA.

Stelele commis — voiagere

de

A. Dumas tradusă de Haporogeanul.

A fost odată un rege poet.

Dar fiind-că nu poate avea cine-va de toate, coroană de diamante și aureolă de aur, acest rege era un poet bunicel, așa că pe când unele state de ale sale erau rescalate, — ceea ce i se întâmplă câte odată și încă foarte adese-ori și care-l făcură în cele din urmă a abțice în favorul fiului seu — am țis că pe când se rescală în contra lui unele staturi, după trei ordonări pentru a se împrăștia insurgenții, comisariul trimis spre acest scop se urcă pe o tribună, care se aședă înapoia lui, și după-cum era și rêscoala mai mult s'au mai puțin înversunată, cetea o odă, două sau trei ode și rar se întâmplă ca îndată cam pe la jumătatea odei a treia, cât de intensivă să fi fost rêscoala să nu se fi risipit ca printr'un farmec.

Călătoriam în țările acestui monarch poet și visitam monumentele curioase ale imperiului; căci în general luat, acest rege era dacă nu mare artist cel puțin un mare amic al artistilor.

Toate lucrurile mai însemnate, monumentele, palaturile, museele, pinacotecele fură visitate, mai rêmăneau închisorile.

A-și fi voit să nu vizitez închisorile pentru studiul căroră n'am nici o simpatie profundă; dar aveam pe unul din acei „ciceroni” inflexibili, cari nu te lasă cu una cu două.

Urmai dară pe ciceronele meu în închisoare.

Închisoarea din capitala regelui poet se deosebia prin ce-va estraordinar, de celelalte închisori, anume prin aceea, că nu avea arestați.

Cu toate acestea ea avusese unul, care trebuia să rêmână acolo trei săptămâni și care nu rêmase însă decât numai trei țile.

Acesta fu un jurnalist vienes.

Petrecându-și în capitala regelui poet, el făcuse o satiră contra pentrametrelor Majestății Sale, dar șeful poliției, care aflase cine era autorul acestei satire, îl arestă condamnându-l el însuși la trei săptămâni arest și tot deodată să-și mărturisescă vina în public în jurnalul oficial al orașului.

Din fericire regele află, ceea ce se întâmplă. Demandă numai decât trăsura și spre marea uimire a cocerului, porunci valetului, care îi închidea ușa:

— La închisoare!

Cinci minute după aceea, se anunță prisonerului, Maiestatea Sa regele de ...

Prisonerul abia avu timp ca să-și ascundă în cutia mesei pe care scria, o satiră nonă la care lucra în acel timp.

Dar această satiră în loc de a ataca pe vreunul dintre regii de pe pământ, ataca pe regele din Olymp. Jurnalistul spera, că Iupiter nu va fi așa de susceptibil ca Majestatea Sa regele de ...

Dar el se înșelase de aceasta susceptibilitate și se convinsese despre aceasta când regele în persoană intrând în prisnoarea sa cu palaria în mână după cum se cuvine din partea unui autor înaintea criticului seu, a unui acusat înaintea judecătorului, își ceru scuse dela prisoner, îl rugă de a se urca în trăsura sa și-l duse să prândască la palat.

Resultatul fu, că prisonerul nu mai avu timp să deschidă cutia și să-și scoată satira.

Satira rêmăsese dară în cutie, unde în țiuia următoare după plecarea prisonerului fu găsită de temnicer.

Regele fu înștiințat de acest nou incident.

Criticul din Vienne pârăsise și plecase deja cătră seu.

— Să se trimită cu vre-o ocaziune sigură satira autorului ei țise regele și în deosebi să se bage de seamă ca să numai cadă în mâinile șefului poliției. Ocaziune sigură nu se mai găsi-se încă.

— Ve duceți la Vienne? me întrebă temnicerul primindu-me cu onorurile cuvenite prin temniță și istorisindu-mi anecdota pe care o spuscu.

când ea poartă război cu China. Dintr'alte numitului diariu este aplicat a crede că Anglia prin aceasta voește a-și crea precedent pentru un război eventual.

Atâta nu ajunge guvernului Gladstone. Știm că Rusia a înaintat binișor spre Afganistan. Mai curând sau mai târziu interesele acestor două puterice imperații le vor încurca în Asia în crâncen război. Diarele engleze se folosesc de limbaj violent. Rusia poate fi asigurată — dice „Times” — că poporul englez cugetă foarte serios la scutirea Indiei. În această privință el nu cunoaște diferența de păreri. Ce se va cere spre spriginirea Indiei, Anglia o va face, și ea este și în stare a o face. Altele pretind că Anglia să apere independența Afganistanului cu arma în mână.

Adaugând preste aceste pierderile grozave în Sudan, moartea tragică a eroului național Gordon, retragerea rușinoasă a trupelor și pierderea prestigiului Angliei față cu mohamedanii, poziția guvernului Marei Britanii nu este vrednică de individiat.

În vara aceasta se sârbează aniversarea de 1000 ani a Sântilor Chiril și Metodie. Cetitorii noștri știu deja că această sârba s'a prefăcut deja în demonstrațiune politică contra Rusiei, însă totodată și contra ortodocsilor în general. S'au provocat formal întreaga lumea slavă să participe la această sârba a catolicismului. Cunoaștem resoanele ortodocsilor din Rusia cuprinse în cele citate de noi după diariul Nord. Acuma a luat poziție și Serbia. Jurnalistica de acolo a respins uneltirile proselitistice. Ce va face lumea oficială din Serbia, noi nu știm. Mare tărie sufletească nu presupunem la prelații actuali, și aceasta cu considerare la fluctuațiunile politice, cari i-au pus în fruntea clerului spre a se putea folosi de ei la cas binevenit. Numai așa putem înțelege paradocsismul din diarele sârbe, cari nu se provoacă la cler, ci la sentimentul din popor, care n'are nici o aplicare spre apostasie.

După-cum am mai amintit catolicismul începe a relua ofensiva de odinioară. Abstragem dela ieriadele papei contra pretinsei apăsări și a fictivei captivități. Timpurile trecute cu greu se vor mai putea provoca. Cu pași repezi mergem spre socialism și ei nu vor a vedea pre papa în mână cu crucea și cu sabia spre a împărtași binecuvântări cu sabia ca semn de domnire. Dela aceste pie dorințe trebuie să facem abstracție și să ne îndreptăm spre orient unde catolicismul face progresse. În un memoriu de curând publicat se arată evident că în România și Bulgaria catolicismul a făcut cuceririle cele mai mari.

La ce se reduc aceste cuceriri în special cât privește România, nu vom cerceta la locul acesta.

Programa

lucrărilor sesiunii generale din anul 1885 ale academiei române.

1. Raportul secretarului general despre activitatea academiei și a secțiunilor în decursul anului încetat. (Art. 17 statute și art. 12 regulament.)

2. Alegerea comisiunii pentru examinarea lucrărilor făcute de Delegațiune în decursul anului încetat, — a comisiunii pentru cercetarea compturilor din anul încetat și pentru combinarea bugetului pe anul 1885—1886. (Art. 27 Regul.)

3. Darea de seamă a dlui Hasdeu despre lucrarea Marelui Etimologic al limbei române.

— Voi fi acolo în trei zile și răspunseiu.
— Voești a me însărcina ca să predau eu această satiră dlui M. . . , poet jurnalist?

— Cu cea mai mare plăcere.
— Dați-mi un revers.

Dădui cu o mână temnicerului reversul despre satiră, ear cu cealaltă un taler.

În aceeași seară plecaiu la Vienne.

A treia zi făcui vizită dlui M., poet și jurnalist.

Resultatul vizitei mele fu, că eu i dădui pentru manuscrisul meu în schimb un alt manuscris de ale mele.

Sunt șese ani de când a apărut articolul meu în diarul meu; nu uitasem nici eu pe al meu, dar credeam că îl perdusem, când într'una din seri refoind printre hârtiile mele vechi dădui de o scrisoare streină și recunoscu autograful ce-mi fusese remis prin temnicerul regelui de . . . și ajuns în posesiunea mea sub titlul de liber — schimb cu M. . . , poet și jurnalist în Vienne.

Permiteți-mi a vi-l împărtași.

Vestita, minunata și virtuoasa poveste de curând compusă și comunicată cetitorului prin un prisoner numit . . . , poet, jurnalist și amosor public brevetat, dar fără garanția guvernului. (Va urma.)

4. Discursul de recepțiune al dlui Florian Porcius și răspunsul dlui Dr. D. Brândză.

5. Raportul comisiunii însărcinate cu cercetarea cărților intrate la concurs pentru marele premiu Năsturel de 12,000 lei și premiul Eliade de 5000 lei.

6. Raportul comisiunii însărcinate cu cercetarea lucrărilor Delegațiunii în decursul anului 1884—1885. (Art. 27 Regul.)

7. Raportul asupra stărei financiare a academiei. (Art. 7 lit. b. statute.)

8. Cestiunea ortografiei. Continuarea discuțiunii asupra lui u mut final.

9. Determinarea subiectelor de pus la concurs pe anii viitori. (Art. 7 lit. a. statute.)

10. Determinarea subiectului ce este a se pune la concursul premiului Eliade-Radulescu de 5000 lei pentru anul 1888 (Art. 95 Regulament.)

11. Alegerea unei comisiuni pentru cercetarea colecțiunilor de arii populare române cari se vor presenta la concursul premiului Eliade-Radulescu de 5000 lei pe anul 1886.

12. Alegerea comisiunii de 9 membri pentru cercetarea publicațiunilor ce vor intra la concursul premiilor anuale în anul viitor 1886. (Art. 7 lit. c. statute.)

13. Raportul comisiunii bibliotecii.

14. Formarea bugetului pe anul 1885—1886 (Art. 7 lit. m. și art. 40 statute.)

15. Dispozițiuni pentru facerea unei noue edițiuni a „Istoriei Românilor în epoca lui Mihai Vodă Viteazul de N. Balcescu.”

16. Alegerea de membri onorari și corespondenți.

17. Propuneri diverse din partea secțiunilor și a membrilor.

18. Alegerea delegațiunii pe anul viitor 1885—1886. (Art. 7 lit. i. și art. 15 statute.)

19. Raportul secretarului general asupra lucrărilor sesiunii generale. (Art. 12 regulament.)

Raportul secretarului general

Asupra lucrărilor academiei române în decursul anului 1884—1885.

Domnilor Colegi! Am onoare a ve presenta relațiunea lucrărilor Academiei și a Delegațiunii în decursul anului academic expirat.

Înainte de toate țin a ve asigura că Academia nu a suferit nici o pierdere însemnată în urma nefastului incendiu, întâmplat chiar în timpul sesiunii generale trecute. Neorânduiala în care a fost atunci aduse colecțiunile noastre a încetat îndată după închiderea sesiunii, căci încă în vacanța Paștilor s'au pus în ordine biblioteca, colecțiunea manuscriselor și a documentelor, ear Acadmia și-a putut ținea ședințele ordinare în localul seu. Făcându-se apoi cercetare amănunțită, s'a aflat că pierderea suferită de biblioteca Academiei cu acea ocaziune este de 133 diferite broșuri, din cari multe se află în alte esemplare în biblioteca noastră; în total o pierdere cu totul neînsemnată. Mai multe amănunte în această privință ni se vor comunica de comisiunea Bibliotecii prin raportul seu anual.

Singura colecțiune, care nu s'a pus încă în orânduiala este colecțiunea numismatică. Causese sunt două: întâi greutate de a clasifica din nou o colecțiune de monete aduse în desordine, și al doilea de spațiu, căci armoriul de astăzi nu mai poate conține colecțiunea noastră.

În acest loc am durerea de a ve comunica știria întristătoare despre moartea distinsului și cunoscutului filo-român Ubicini, membru onorar al Academiei. Simțemintele lui de simpatie pentru Români și îndelungata lui activitate pentru binele națiunii noastre sunt de toți cunoscute. Prin moartea lui am pierdut unul din vechii luptători pentru înaintarea politică și culturală a Românilor.

I. Ședințele ordinare de preste an.

Ședințele săptămânale ale Academiei s'a ținut regulat și a fost ocupate cu diferite cestiuni științifice și administrative.

1. Ședințele dela 15 și 22 Iunie a fost ocupate cu lungi discuțiuni asupra unei propuneri formulată de colegul nostru Dl Odobescu și trimeasă Academiei de Ministerul instrucțiuni publice. Propunerea aceasta era de a se face în capitala noastră în toamna viitoare întrunirea congresului internațional de antropologie și archeologie preistorică. Cu ocaziunea discuțiunii acestei propuneri, am constatat cu toții nesuficiența mișcării literare și științifice în țeară la noi; și din această cauză ne-am vădut în neputință de a aduna la noi pe învățații Europei și a-i primi în mop demn și onorator pentru țeară. În răspunsul dat ministerului instrucțiuni publice, prin care i s'a comunicat părerea academiei, am atras toată atențiunea guvernului asupra relei stări de lucruri în care ne aflăm în privința științifică și

asupra necesităților de a se da un impuls solid studiilor științifice în general și celor privitoare la țeara noastră în particular.

2. În ședința publică de la 1 Iunie, Dl coleg B. P. Hasdeu, conform decisiuni luate în sesiunea generală trecută, a prezentat programa lucrată de d-sa pentru adunarea datelor limbistice din graiul viu al poporului pentru a se ajuta la facerea marelui dicționar etimologic al limbei române, cu lucrarea căruia este însărcinat. D-sa a arătat marea importanță ce au cercetările de acest fel și rezultatele bogate ce produc ele.

3. În aceeași ședință dl membru corespondent Gr. G. Tocilescu a făcut o relațiune despre descoperirile epigrafice din Dobrogea precum și despre starea de atunci a săpăturilor de la Adam-Clissi.

4. În ședința publică din 14 Decembre P. S. S. Episcopul Melchisedec a cetit un memoriu istoric asupra bisericii Trei-Ierarchi din Iași.

5. În ședința de la 1 Februarie P. S. Sa a cetit un memoriu despre „escursiunea făcută în Bulgaria.”

6. În ședința dela 15 Februarie dl Hasdeu a cetit ca specimen din *Magnum Etimologicum Romaniae*, articolul privitor la cuvântul ariciu.

7. În ședințele ordinare săptămânale academia a fost ținută continu în curent cu mersul lucrărilor cari se făcea în urma decisiunilor luate în sesiunea generală trecută.

8. Dl coleg Florian Porcius a prezentat discursul de recepțiune care are a se ceti în sesiunea aceasta. Cu răspunsul s'a însărcinat dl Dr. D. Brândză.

II. Publicațiunile academiei executate în anul expirat.

1. Analele. Două volume din Anale rămăsesse neterminate din ani trecuți și anume:

Vol. IV. Secțiunea II-a, conținând memoriile și notițele pe anul 1881—1882, a fost completat prin tipărirea lucrării dlui Dr. D. Brândză despre „Vegetațiunea Dobrogei.”

De asemenea s'a terminat și volumul V. secțiunea II-a, cuprinzând memoriile pe anul 1882—1883, prin tipărirea lucrării dlui I. Sbiera despre Grigorie Urechie.

Memoriile cuprinse în aceste două volume s'a trimis separate, îndată ce s'a tipărit, membrilor și instituțiunilor cu cari suntem în schimb de publicațiuni. La încheierea volumelor s'a făcut titluri și table de materii pentru volumele întregi și s'a expedit și ele celor cari a primit memoriile în broșuri, spre a le putea pune în ordine.

Pentru aceste două volume de memori se anunțaseră două lucrări cari în urmă nu s'a putut publica, în ele: una a mea asupra documentelor găsite la Wiesbaden și dăruite academiei, alta a dlui V. A. Urechie despre câte-va documente în limba polonă asupra lui Mihai Vodă Viteazul facsimilate de reposatul A. Papiu Ilarian. Am crezut că nu ar fi fost bine să mai fi ținut volumele acestea neîncheiate până se vor tipări și cele două memori, fiindcă era deja destul de întârziată. Lucrările acestea se vor putea publica într'un volum următor.

Analele pentru anul trecut 1883—1884 s'au tipărit și împărțit toate: Secțiunea I, Desbaterile, s'a împărțit în luna Ianuarie. Memoriile cari compun secțiunea a II-a au fost tipărite îndată după sesiunea generală din urmă și s'au împărțit îndată după tipărire. Volumul s'a închis cu memoriul dlui Gr. Ștefănescu despre Coleopterele României.

În acest mod am ajuns la și cu publicarea Analelor, ne mai fiind nici o parte din ele în întârziere.

2. Colecțiunea de poezii populare din Ardeal, adunate de Dnii I. Jarnik și A. Bârsan era tipărită întreaga încă la sesiunea generală trecută. În acea sesiune generală DVoastră ați aprobat ca glosarul ce lucrăse dl Jarnik pentru această colecțiune să fie tipărit la Praga sub îngrijirile dsale. Dl Jarnik a supus glosarul întreg la o revisiune radicală prin care lucrarea d-sale a fost foarte mult îmbunătățită. Una din schimbările ce a făcut în glosar este că semnificarea vorbelor românești s'a făcut în limba franceză în loc de cea germană, cum era în redacțiunea prezentată Academiei. Revisiunea făcută de dl Jarnik, fiind adese-ori refacere totală, a ocupat mult timp așa încât glosarul nu este încă întreg tipărit. S'au tipărit până acum 3 coale 108 pagine.

Acest glosar sistematic este de mare preț și va ridica foarte mult valoarea colecțiunii de poezii populare tipărită de academie, prin bogăția materialului pentru studiul limbei române.

Colecțiunea se va precede atunci de o precuvântare în care adunătorii ei vor esplica cu deamărunta cum, când și din cari anume regiuni s'au adunat poeziile populare din acea frumoasă colecțiune. Preste puțin timp putem spera că colecțiunea va fi publicată dimpreună cu toate aceste lucrări întregitoare. Pentru acoperirea cheltuielilor de ti-

părire a glosarului s'au trimis dlui Jarnik un acompt de 900 lei.

3. Din Istoria română de Titu Liviu în traducerea premiată a dlui N. Barbu s'a publicat volumul I, cuprinzând primele 7 cărți, a căror tipărire era gata încă dela sesiunea trecută. În cartoanele cancelariei se mai află traducerea cărții a VII. Când traducătorul va prezenta materialul suficient pentru formarea volumului II, academia va avea a lua măsura ce va crede de cuviință pentru continuarea tipării.

4. Lucrarea dlui At. M. Marienescu intitulată „Sărbătorile și datinele române vechi” începuse a se tipări încă din anul trecut, și patru coale erau tipărite până în ultimele zile ale sesiunii generale trecute. În cursul anului s'a tipărit întreagă această lucrare prin îngrijirea secretariatului și a autorului, cărui i s'a trimis corectura de pre toate coalele. Lucrarea a format un volum în 8° mare de 447 pagini. (Va urma.)

Correspondențe particulare

ale „Telegrafului Român.”

Cernăuți, în 27 Februarie 1885. Prea Stimate dle Redactor! În 11 Februarie a. c. st. n. sosi în Cernăuți artistul teatrului de curte din Viena d-ra Agata Bărsescu spre a da 8 reprezentațiuni în teatrul german. La gară a fost întâmpinată de către societățile române „Armonia” și „Junimea” și de către reprezentanții presei germane și române. Metropolitul gr. or. Dl Dr. Morar Silvestru o primi împreună cu doamna muma-i în sala cea mare festivă a reședinței, unde era mai tot publicul român adunat, înțonând alumnii cântări. Cererea după locurile în teatru era ne mai audită și mulți se întorceau acasă necăpătând nici un bilet. Reprezentațiunile teatrale date de către dsoara Agata Bărsescu sunt următoarele: „des Meeres und der Liebe Wellen” (undele măriei și ale amorului) de Grillparzer, Egmont de Goethe. „Cabala și amor” de Schiller, „Vrăjitoarea dela Stein” de Niefel, „Deborah” de Mosenthal, și „Romeo și Iulia” de Shakespeare. În tot jocul dsoarei Agata Bărsescu, găsim un ce demonic, supranatural puternic, ce influențează atât de mult asupra spectatorului, în cât îi vine, când de a-și surte lacrimile de duioșie când de a se potoli escitabilitatea potențiată sensuală, sguduindu-ne în lăuntru de demonitatea și puterea supranaturală a realismului și a nenorocirii omenești sau a ne insufleți de sensualismul cel nobil al femeii în comun.

Așa ne sgudue și ne escită până la lacrimi murirea Herei în undele măriei și ale amorului la vederea iubitelui ei mort Leandru, sinuciderea Iuliei în Romeo și Iulia, peregrinagiul desprețuitei și esilatei jidance Deborah, studiile durerii și ale răsunării, spaima cea împreună cu realism a Deborei, înaintea bisericilor creștine, murirea Luisei în „Cabala și amor” după o luptă grea cu intrigele țesute și bine întocmite ale părintelui ei cum și între „mormânt și iubirea părintească și murirea vrăjitoarei Margaretei în „Vrăjitoarea dela Stein,” spre a scăpa de urgia țeranilor înverșunați și defaimători. Așa ne însuflețim de sensualismul cel nobil al femeii, când dize Bărsescu în Romeo și Iulia: „vrei să te duci”? Încă nu s'a apropiat ziua; a fost filomela și nu ciocăria, iubite creată de aur; a fost filomela, și n e ciocăria atuncia mi va fi mormântul patul meu de mireasa sau „vieța mea unică” sau când dize ea ca Hero punând lampa în turn la pământ și sărutând pre Leandru: lampa se nu o vadă, sau în Egmont când dize că Klärchen lui Egmont: Egmont, eu să te las? „Nu, asta-i cu neputință” sau când eu resignare: „lasă-me să mor, lumea nu mai are bucurie pentru acestea,” eară pe de altă parte aceea frică și spaimă, bucuria schimbăcioasă, retragerea în singuritate, îngrijirea pentru iubitu și fericirea cea mare cu el în Romeo și Iulia aceea bucurie naivă în Klärchen în Egmont la intrarea lui în casa-i, decorat cu cordonul definelui de aur și compararea amorului ei cu cordonul, aceea retragere în acel pesimism a vrăjitoarei Margarete în „Vrăjitoarea dela Stein” și aceea confuziune la observarea lui Leandru în undele măriei și ale amorului, unde ca vestalina uită dicalele religioase la aducerea jertfelor și repește confus dicala religioasă: „bucura tu pre amor.” Aci ne vine a potoli escitabilitatea potestistă sensuală a noastră. Și la sfârșitul tuturor reprezentațiunilor suntem silți a ne dize sub impresiunea jocului dsoarei Agata Bărsescu; aicia e un talent adevărat dramatic, ce-i de admirat și ce permite a întrece toate somitățile dramatice ale Europei. Ne pare asta ca o minune dară ne-a convins de asta, când am vădit pre Bărsescu jucând în toate 8 reprezentațiunile.

Reprezentațiunile române ale dsoarei Agata Bărsescu din Armonia nu s'au dat, căci cu o zi înainte fu ea rechemată telegrafic la Viena de că-

tră direcția teatrului de curte spre a înlocui în joc pre înbolnăvita artistă Vesseli. Sâmbătă în 12 Februarie a. c. plecă ea spre Voiana. La gara Cernăuțiului erau așteptate 300 de persoane adunate spre a-și lua rămas bun dela artistă. Din acestia aflăm pe reprezentanții aristocrației române, presei germane și române și a societăților române „Armonia” și „Junimea.” Dl baron Nicolae de Hurmuzachi îi prezentă o cunună de argint, pre care se aflau gravate următoarele cuvinte: „Adororul cântătoarei buclate Agata Bărsescu.” Cupeul era plin de buchete și cununi oferite. La plecarea trenului strigară cei rămași: „să trăească,” și „la revedere,” și o voce dulce răspundea necontentit: „la revedere.”

Dionisiu O. Olinescu.

Agnita, în 18 Februarie v. 1885.

„Din gura ta te voi judeca slogă rea”
(Luca cap 19 v. 22)

Domnule Redactor! În Nr. 15 al prețuitului diariu „Tel. Român” s'au publicat o corespondență a p. G. Maier administrator protopopesc din Nocichiu sub formă de duplică, menită după părerea sa a combate replica mea publicată în Nr. 10 ddo Agnita 19 Ianuarie a. c.

Încât și-au ajuns densusul scopul prin pășirea în public cu duplica sa, judece cei suspenți comporând scrierile amândorora; eu susțin pe baza celor scrise de mine până acum în aceasta materie, că p. Maier atât în răspunsul, cât și în duplica sa au imblătit numai paie goale, silindu-se a nega simplu cele scrise de mine, fără nici un argument, și precând așteptam eu ca densusul să producă barem în duplică ceva de apărare și să vină și să spună publicului că eu am susținut și în replică se-cile mele afirmări fără cel mai mic document.

Eu am spus în replica mea, dară densusul nu vrea să înțeleagă — că documentul meu este preoțimea, care au fost față la 1 Novembre 1885 când și-au cetit densusul căzania, pre care eu n'am făcut altceva decât am reprodus-o cu toată fidelitatea, la care până acum reprodus-o dintre preoții foști de față nu mi-au contradis și nici nu-mi vor putea să mi contradică până când eu mai pot avea încredere în iubirea de adevăr a fie-cărui preot, cu toată dragostea ce ar avea unul sau altul către p. Maier.

Prețind preste laudele p. Maier de a-și cunoaște pre inimicii de aproape și mai departe, precum și despre întortocarea s. scripturi, cari nu merită nici o discuțiune de-oare-ce fie care, care va deschide s. scriptură la pildele lui Solomon cap și st. citat de densusul va judeca singur, care am întortocat s. scriptură eu, sau densusul, una am să observ că eu am folosit tecstul vechiu; eară densusul traducerea societății Britanice, între care două tecsturi densusul nu știe face deosebire; și că citatul densusului luat din pilde se potrivește cu scrierea sa tocmai ca marderea în părete — voi veni la pasagiul al 4-lea din duplica sa în care culminează toată neprecepterea sa, pentru că densusul nu știe ce au știe ce au cetit, dară nici nu știe ce scrie, în acela dize:

„Te rog totodată d le redactor a lua în mai deaproape considerare toți articlii publicați în „Tel. Român” Nr. 38 până inclusive 50 din anul trecut despre aceea că, pre cine au aprăat preoțimea tractuală la care se provoacă corespondentul scriind articol destrăbălați, și lipsiți de adevăr. — Au nu cauza protopresbiteratului de adevăr? —”

Să ne chiarificăm dară la pasagiul acesta mai întâiu cu p. Maier.

Binevoiască toți aceia cari se interesează de adevărul cuprins în aceste corespondințe, a cerceta Nrii provocată de p. Maier spre a se convinge că densusul nu știe să scrie; de-oare-ce nicăirea în Nrii provocați nu va afla că preoțimea acestui tract și-au ridicat cândva glasul seu în public pentru apărarea cauzei acestui protopresbiterat, mai departe cumcă eu nicăirea în amintiții Nri nu m'am provocat la preoțimea acestui tract. M'am provocat la preoțimea tractuală adunată la 1 Novembre la Agnita în replica mea din 19 Ianuarie a. c. spre probarea celor reportate de mine, despre purtarea p. Maier în aceea adunare.

Ce act au luat preoțimea adunată la 1 Noembrie 1884 despre corespondența mea din Nr. 38 1884, cetită în aceea adunare de p. Maier? mărturisască, p. N. Roman din Bărgăși de președinte dntor, dovedească cu protocolul acelei ședințe confidențiale dacă s'au amintit numai cu un cuvânt cauza protopopiatului nostru descris de mine, după părerea p. Maier într'un mod fals. Unde și când s'au arătat dara preoțimea atâta de mișcată față de cele scrise de mine? — poate să fie fost mișcați cei de pre acasă — căci la cei de față nu s'au observat nici o mișcare.

De ce renume s'ar fi și bucurat aceia dintre preoți, cari ar fi luat asupra lor cândva apărarea acestui tract descris de mine în Nr. 38, când în-

suși p. Maier i-ar fi dat de minciună publicând în Nr. 79 al „Tel. Român” din anul trecut 25 di douăzeci și cinci, într'atâtea pentru atâtea posturi învățătorești, într'atâtea comune parochiale. Unde au fost dară învățătorii luminați, dacă din 37 comune parochiale ale tractului, pentru 25 s'au publicat concursuri? Unde au fost lefele cele bune, dacă ele în toate comunele s'au ridicat numai la publicarea concursurilor. Eată dară efectul ce lau avut corespondența mea din Nr. 38, pre care preoțimea nu numai că n'au avut motiv de a o combate, dară mai mult a o saluta cu bucurie. Afară de aceea s'au mai făcut până acum și în unele comune bănci corăspunătoare școlare.

Dacă toate aceste se făcea până acum succesive și nu toate deodată, se putea încungiura și turburarea urcarea salarelor învățătoarești dela 30, 40, 50 fl. la 150 și 200 fl. v. a. — poftim tact protopopesc, prudență și iubire de adevăr.

Dize p. Maier: „că am tras în replica mea autorități mai pre sus de mine crezând că așa me voi folosi” Eu am amintit în replica mea despre acei dni numai cât s'au ținut de obiect, spunând publicului care n'ar ști ce însemnează cuvintele densusului „de a se alege numai indiviți din tract,” și prin aceea nu cred eu singur a fi folosit ceva, și nici am ținut la vre-un folos, însuși recunoaște că cele două alegeri trecute pre lângă aceea că au fost și amintiții dni în sinod tot densusul au întrunit toate voturile — pentru ce dară acum nu ar dori să-i mai vadă în sinod.

Dacă la alegerea din anul 1870 și acei domni și-au dat votul pentru densusul a lucrat ca oameni înțelepți alegând din mai multe rele pre cel mai mic; eară la alegerea din 1870 din 2 concurenți, dintre care la doilea a fost parochia din Vasile Sfetea din Brașov teolog și jurist, tot dsa au întrunit toate voturile eu nu am să judec preste precința alegătorilor, judece aceia cari cunosc calificațiunea amendoror concurenților, știu că dnii Popa și Braniște au părăsit sinodul. Un lucru însă nu-l pot înțelege pentru ce două alegeri pentru aceiași persoană n'au primit confirmarea. Acum însă scriem 1885.

Despre cele ce urmează mai departe în duplica p. Maier susțin și de astădată cele scrise de mine în corespondența din Nr. 152, 1884 și în replica din Nr. 10 — 1885, fără ca să mai batem apa în piua cu p. Maier, care n'are poftă a sta de vorbă cu un corespondent care nu și subscie numele, căci pentru densusul nu este aceea ce scrie cine-va normativ, ci aceea că cine știe scrie.

Am să observ în general despre cele scrise mai departe de p. Maier pentru toți preoții luminați din tract, căci despre învățătorii am arătat mai sus cum stăm, despre clădirea de biserică și scoale precum și despre moralitatea din tract: că la venirea preoților luminați din tract în țară merita deosebită, căci în loc de sprigin din partea sa au fost trasați cu câte 30—35 fl. despre ce pot servi cu document, și apoi aceea că la preoții luminați eară un conducătoriu luminat le trebuiește.

Nu știu mai departe unde și au pus dsa atâta putere la zidirea de biserică și scoale pompoase din tract când de aceea nici nu ce avem clădit sub administrația densusului, ceea ce știu este: comuna noastră biserică din Hosman au primit un ajutoriu dela biserică s. Nicolae din Brașov în bani, pre cari respectivii nu-l mai puteau căpăta dela p. Maier.

Moralitatea din tract încă stă destul de rău precum am arătat și toată ocașiunea, că avim destulele concubinării, cu nici nu se poate, când dela o partidă ca să fie despărțit de o muere sdravănă și sănătoasă i s'au luat o bivola din curte și pre lângă aceea încă vr'o 80 fl. v. a. Toți aceia pre cari ear ajunge nenorocirea de a începe divorțiul, mai prefer a trăi în concubinată decât a se despărți prin lege și a rămănea în miserie; apoi dacă unei partide care-și reclamea pre muieră sa prin oficiul nostru protopopesc și nu voiește a începe divorțiul i se dize în față; „poti să-ți ei servitoare nu te pot opri,” cum se va putea ca concubinările să nu se înmulțească?

Stăm așa încât nu se poate mai rău și cu atâta e și mai rău, cu cât oamenii chemați a vindeca răul, nu lasă că ar exista, ci se silesc a interpreta toate în favorul lor, timbrând pre cei cari ceareă al scoate la lumina zilei, de inimi răutăcioși.

Ce iubire de adevăr se și poate aștepta dela un astfelu de om, care vorbește cu toată insuficiența înaintea preoțimei din tractul seu recomandându-se protopresbiter și indigitând totdeodată și mijloacele ducătoare la scop, și apoi dacă vede că cine-va au dat publicității vorbirea sa necoaptă, se silește din toate puterile a nega, nu cugetă densusul că deși pre-

oțimea fostă atunci prezintă nu-i spune în față ca scrie neadevăr, își face cel puțin judecata în sine despre caracterul șefului său. Se cere totuși multă rafinări ca cine-va să scrie și încă în două rânduri aceea ce inima, dacă se mai poate presupune că este curată, îi spune că nu este adevăr.

În chipul acesta nu se va feri un tract protopesc, nu se va promova cultura și moralitatea atât de scapatate, fără se va feri el și familia sa, în detrimentul acelor. — *sapientia sat.*

Date statistice.

(Urmare.)

Coloarea de negru. În Ianuarie 33 flăcăi cu fete, 1 flăcău cu văduvă, 2 văduvi cu văduve, 34 bărbați în întâia căsătorie, 2 în a doua, 33 femei în întâia căsătorie, 3 în a doua, totalul căsătoriilor 36, din cari 19 bărbați însurați cari au iscălit numele lor, 17 cari au declarat că nu pot iscăli, 7 femei măritate cari au iscălit numele lor, 29 cari au declarat că nu pot iscăli. Etatea bărbaților: 8 între 18 și 25 ani, 23 între 25 și 35 ani, 5 între 35 și 45 ani. Etatea femeilor: 4 între 15 și 18 ani, 26 între 18 și 25 ani, 6 între 25 și 35 ani, totalul căsătoriilor 72, dintre cari 63 de religie ortodoxă, 1 catolică, 8 israelită, totalul general al căsătoriilor 36 și al căsătoriilor 72.

În Februarie 30 flăcăi cu fete, 1 flăcău cu văduvă, 3 văduvi cu văduve, 31 bărbați în întâia căsătorie, 1 în a doua, 2 în a treia, 30 femei în întâia căsătorie, 5 în a doua, totalul căsătoriilor 34, din cari 22 bărbați însurați cari au iscălit numele lor, 12 cari au declarat că nu pot iscăli, 9 femei măritate cari au iscălit numele lor, 25 cari au declarat că nu pot iscăli. Etatea bărbaților: 2 între 18 și 25 ani, 20 între 25 și 35 ani, 7 între 35 și 45 ani, 5 între 45 și 60 ani. Etatea femeilor: 5 între 15 și 18 ani, 20 între 18 și 25 ani, 4 între 25 și 35 ani, 4 între 35 și 45 ani, 1 între 42 și 60 ani, totalul căsătoriilor 68, dintre cari 60 de religie ortodoxă, 8 israelită, totalul general al căsătoriilor 34 și al căsătoriilor 68.

În Martie 12 flăcăi cu fete, 12 bărbați în întâia căsătorie, 12 femei în întâia căsătorie, totalul căsătoriilor 12, din cari 10 bărbați însurați cari au iscălit numele lor, 2 cari au declarat că nu pot iscăli, 9 femei măritate cari au iscălit numele lor, 3 cari au declarat că nu pot iscăli. Etatea bărbaților: 8 între 25 și 35 ani, 4 între 35 și 45 ani. Etatea femeilor: 10 între 18 și 25 ani, 2 între 25 și 35 ani, totalul căsătoriilor 24, dintre cari 9 de religie ortodoxă, 1 protestantă, 14 israelită, totalul general al căsătoriilor 12 și al căsătoriilor 24.

În Aprilie 10 flăcăi cu fete, 1 văduv cu fată, 10 bărbați în întâia căsătorie, 11 femei în întâia căsătorie, totalul căsătoriilor 11 din cari 8 bărbați însurați cari au iscălit numele lor, 3 cari au declarat că nu pot iscăli, 5 femei măritate cari au iscălit numele lor, 6 cari au declarat că nu pot iscăli. Etatea bărbaților: 1 între 18 și 25 ani, 7 între 25 și 35 ani, 3 între 35 și 45 ani. Etatea femeilor: 4 între 15 și 18 ani, 5 între 18 și 25 ani, 2 între 25 și 35 ani, totalul căsătoriilor 11 dintre cari 18 de religie ortodoxă, 4 israelită, totalul general al căsătoriilor 11 și al căsătoriilor 22.

(Va urma.)

Din public.

Infortunatul, care a pierdut eri o notă de **50 fl.** o poate ridica dela comanda militară de aici.

Avis.

Se anunță On. Domni Preoți din tractul Branului și Trei-Scaunelor, ca localul de adunare în **28 Februarie a. c.** pentru cercul electoral clerical XVIII al Vâlcelelor, va fi biserica Sfintei Treime din Cetatea Brașovului. *Comisariul.*

Varietăți.

* (O convertire religioasă ciudată.) În zilele trecute a trecut aici în Orăștie o familie greco-catolică la religie greco-orientală. Această familie poartă numele Onufrie. Trecerea e cu atât mai bătaoare la ochi cu cât românii ortodocși *ex principio* nu se ocupă cu vênarea și specula de suflete. Între motivele ce au îndemnat pe capul acestei familie la trecere merită a se aminti acela, că uniții din Orăștie de multă vreme a încercat felii de felii de mijloc pentru a înfrânge convicțiunea de fier a acestui credincios, care voia să treacă încă din anul trecut. Atunci însă s'a ivit o piedecă neprevădută. Românii uniți din Orăștie a dat un bal specific unit în aceeași zi când și românii greco-orientali aveau să-și țină balul lor și pentru a-i garanta succesul a trimbițat prin oraș, că acei români uniți cari vor merge la balul ortodocșilor, vor pierde toate procesele la judecătoria cercuală reg. din Orăștie, fiind-că judele cercual reg. e unit. Această intimidare s'a făcut fără știrea judeului, căci judele este un om de un caracter integru și nu se mestecă în fleacurile moldovenești. Bietul Onufrie având un proces pendent la judecătoria s'a spăriat de alarma jesuitică și astfel a amânat trecerea intenționată. Acum însă vedând că acele intimidări sunt deșerte și procesul e pierdut a trecut cu bună conștiință la străvechia religie și a părăsit compagna uniților în săptămâna trecută spre cea mai amară decepțiune și consternațiune a parochului resp. protopopului unit Moldovan, care afară de grigile propagandei și de minciunile de pe stradă nu se mai ocupă cu alt ceva. N'ai crede câtă amărăciune a pricinuit această transgresiune în inimile acelora, cari cred, că împărăția cerului numai prin mediul purgătorului se poate câștiga și ori ce faptă bună numai dela uniți resp. catolici este primită.

Casul s'a notificat la congregațiunea de propaganda fide spre a se șterge acest apostat din cărțile de mântuire sufletească.

* (Convocare.) Reuniunea femeilor române gr. or. din Făgăraș și giur, în sensul §-lui 9 din statute și va ținea adunarea generală ordinară Duminecă în 24 Februarie a. c. st. v. la 2 oare după amiază în localul scoalei gr. or. din Făgăraș.

La aceasta adunare cu toată onoarea sunt invitate p. t. membre fundatoare, ordinare și ajută-

toare, cum și alți bărbați binesimțitori pentru înaintarea scopului acestei reuniuni.

Obiectele:

Alegerea funcționarilor pe un period nou de trei ani în sensul §§-lor 8 și 12 din statute.

Supracensurarea racioșiniilor anuali și primirea lor (§. 8 lit. c.).

Compunerea budgetului reuniunii pe anul următor (§. 8 lit. d.).

Curenții.

Făgăraș. 16 Februarie, 1885 v.

Anastasia Popescu,
presidentă.

* (Posta l.) Direcțiunea postelor din Sibiiu escrie concurs pentru ocuparea postului de magistru postal în comuna Szinye din comitatul Solnoc-Doboca.

Condițiuni: Contract de oficial și 100 fl. cauțiune.

Emolumente: 150 fl. salariu anual și 40 fl. pausal de cancelarie.

Cererile au de a se înainta la susnumita direcțiune în restimp de 3 săptămâni.

— Să escrie concurs pentru ocuparea postului de magistru postal în comuna Szentkirály comitatul Cicului.

Condițiuni: 100 fl. cauțiune și contract de oficial.

Emolumente: 150 fl. salariu anual și 40 fl. pausal de cancelarie.

Doritorii de a reflecta la acest post să-și trimită rugărilor concursuale la direcțiunea postelor din Sibiiu în 3 săptămâni.

* (Prelegere publică.) Duminecă în 24 Faur st. v. (8 Martie) a. c. va prelege în cassina română aici în Sibiiu dl profesor Dr. D. Barcianu despre „inteligenta la animale.“

Începutul precis la 6 oare d. m. Bilete de intrare cu prețul de 20 cr. de persoană (jumătate pentru studenți) se vor preda între 5—6 la cassă.

Comitetul.

Bursa de Viena și Pesta.

Din 5 Martie n. 1885.

	Viena	B.-pesta
Renta de aur ung. de 6%	—	—
Renta de aur ung. de 4%	98.70	98.70
Renta ung. de hârtie	93.5	93.90
Renta de aur austriacă	108.50	108.—
I emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient. ung.	99.—	99.—
II emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient. ung.	122.25	121.50
Scrișuri fonciari ale institutului „Albina“	—	101.—
Galbin	5.80	5.79
Napoleon	9.79 1/2	9.78
100 marce nemțești	60.45	60.50

Pentru provincie.

Nu se poate recomanda din destul celor dela țeară, ca să aibă totdeauna o șatula cu pilule de apotecarul Brandt, ca la boale momentane (vestigestiune, slăbire, lipsa de sânge, durerea de ficat sau fiere) să folosească acest medicament de casă sigur, care nu pricinuește durere, și costă numai 70 cr. șatula. Trebuie bine observat ca fiecare șatula să aibă ca etichetă cruce albă în stofă roșie și inițialele R. Brandt.

Nr. 55.

[985] 3—3

CONCURS.

Pre baza decisului comitetului protopresbiteral al tractului protopresbiteral Biserica-Albă adus în virtutea §-lui 63 combinat cu § 23 punct 5 din statutul organic, în ședința sa ținută în 31 Ianuarie 1885, și în urmarea încuviințării date de venerabilul consistoriu diecesan al Caransebeșului d'tto 29 Faur 1885, Nr. 109 B, se escrie concurs pentru ocuparea postului vacant de protopresbiter rom. gr. or. în tractul Biserica-albă.

Emolumentele împreunate cu acest post sunt:

a) Birul anual dela preoții din tract, și anume:

1-iu dela parochiile de clasa I-ma cu 10 fl. v. a.

2-a dela parochiile de clasa II-a cu 8 fl. v. a.

3-a dela parochiile de clasa III-a cu 6 fl. v. a. luându-se de basă clasificatiunea parochiilor făcută de sinodul eparchial din 1880 Nr. prot. 129.

„Stă în libera voiă a preoților, ca ei să presteze birul protopresbiteral și în natură conform punctului 32 alinea c) din „Rescriptul declaratoriu“,

carele este baza legală a acestui bir.“ (Nota consistoriului).

b) Tacsele pentru ședulele de cununiă cu 2 fl. v. a.

c) Pausalul de călătorie, ce se prestează prin Venerabilul Consistoriu diecesan, în suma de 200 fl. v. a. pre an.

d) Dotațiunea încopciată cu parochia protopresbiterală de clasa I-ma din comuna Jam.

Competenții au se dovedească cum că posed cel puțin calificatiunea normată în §, 15 lit. a) din „Regulamentul pentru parochii.“ Într'asemenea calificatiți vor fi preferiți aceia, cari vor mai proba, că au făcut studiul la vre-o facultate filosofică ori juridică, sau că s'au distins prin edarea vr'unui op folositoriu pe terenul bisericesc ori scolastic.

Cei ce voiesc a concurge la acest post au a-și subșterne suplicele lor de concurs, instruite cu documente în forma autenticeșde pre calificatiunea și ocupațiunea lor de până aici, în termen de 30 zile, socotite dela prima publicare a acestui concurs în foaia „Telegraful Român“ și „Biserica și scoala“, Prea Onoratului Domn Andreiu Ghidiu, protopresbiter în Oravița, ca comisariu consistorial pentru alegerea de protopresbiter.

Dat în Iam din ședința comitetu-

lui protopresbiteral ținută la 31 Ianuarie 1885.

Filip Adam, Sofroniu Avramescu,
președinte. notariul comitetului.

Cu conștelegerea mea: Andreiu Ghidiu, protopresbiter ca comisariu consistorial.

EDICT.

Maria A. Ciuta din Satulung, protopresbiteratul al Brașovului, care mai mult de 3 ani a părăsit pre soțul ei

George I Aitean din Heghig fără a se ști ubicațiunea ei, se citează prin aceasta a se presenta înaintea subscrisului for matrimonial în termen de 3 luni dela prima publicare a acestui edict, căci la din contră procesul divorțial încâminat de bărbatul său se va decide și în absența ei.

Brașov, în 16 Ianuarie 1885.

Scaunul ppresbiteral al Brașovului I.

Ioan Petric,

[985] 3—3 protopresb. ca adm. pprb.

Zambach și Gavora.

Fabrica de vestminte și recuise bisericești

de rit catolic și grec.

[928] 18—30

în Budapesta, strada Vațului, Váczi utca Nr. 17.

Felon sau Odăjdii Albe, Stihare, Dalmatice, Baldachin, prapori. Toate feliiurile de steaguri, și pentru societăți industriale (și pentru pompieri) co-

vor pe altariu, potiruri, pietohlebni-ca, cădelnițe, pacifical, candelile de altar, policandre pentru biserici, ripide, chivot, cărți de Evanghelie etc.

Comande se efectueș prompt. — Obiectele, cari nu vor conveni, se vor schimba cu altele